

INFORMACE

ROK OBNOVY SPOLUPRÁCE MEZI POLSKÝMI A ČESKOSLOVENSKÝMI SOCIOLOGY VENKOVA A ZEMĚDĚLSTVÍ

Hned úvodem je třeba zdůraznit, že naše kontakty s polskými sociology venkova byly v poválečných letech mimořádně intenzivní. Kolegové z Polska nám na konci padesátých a během šedesátých let zprostředkovali důležitá spojení se západoevropskou a americkou sociologickou vědou, s jejich výzkumnou praxí i s odbornými institucemi. Na I. celostátní konferenci čs. sociologů, konané v listopadu 1966 ve Špindlerově Mlýně, se proto zúčastnila také skupina polských sociologů venkova vedená prof. B. Galeskim. Až do roku 1969 byla pak spolupráce více než vydatná a zůstala v omezené míře i v době následující. V období odmítnutí rurální sociologie a všeobecného podvázání odborných spojení udržovali přátelé ve velmi omezené míře spojení i nadále. Čeští i slovenští sociologové si vážili takto projevené solidarity, neboť věděli, že i v této době zůstal profil vědního oboru přes ideologický nápor státní moci v Polsku vcelku zachován.

Po událostech roku 1989 se však kontakty mezi polskou a československou rurální sociologií obnovily v nečekaně intenzivní formě. Svědčí o tom řada setkání v uplynulém roce, ke kterým došlo mezi vědeckými a pedagogickými pracovníky z vysokých škol a výzkumných ústavů. Uplynulý rok lze skutečně bez nadsázky považovat za rok širokého návratu k pravidelné československo-polské spolupráci v oblastech vysokoškolské výuky, teorie i výzkumu sociologie venkova a vesnice. Došlo k obnovení, resp. navázání nových spojení s vysokými školami v Toruni, Varšavě, Wroclavi i v Lodži, a to v rámci návštěv našich pracovníků na různých seminářích či kongresech (Hudečková, Majerová, Schimmerling), při kterých se zároveň upevnil vztah s Evropskou společností rurálních sociologů (ESRS).

Také účast polských kolegů (Mleczo, Halasiewicz) na semináři ESRS o problémech zemědělství Východu a Západu v Praze a jejich aktivní vystoupení na setkání našich sociologů venkova a zemědělství v Kosově Hoře jen potvrdila oboustranný zájem o rozvoj vzájemných kontaktů a kontinuální spolupráci. Obě strany hledají další formy realizace těchto styků. Předpokládá se nejen výměna zkušeností v pedagogické oblasti, ale časem i výměna studentů, později doktorandů a učitelů mezi vysokými školami, vzájemné informování se o výzkumech a badatelských výstupech, metodologická pomoc a posléze i účast na společných výzkumech, zejména při řešení privatizační fáze v zemědělství postkomunistické střední a východní Evropy. Přirozeně musí po našich počátečních, byť intenzivních kontaktech následovat jednání institucionální a všestranně uspořádané. Nicméně lze považovat opětové navázání spolupráce s polskými kolegy za všeobecně prospěšný krok, který uspíší revitalizaci vědeckých a výzkumných aktivit a zdůrazní význam rehabilitace sociologie, obzvláště v zemědělském oboru.

Doc. ing. Hanuš Schimmerling, CSc., VŠZ Praha